

13. vaja – Izolacija DNA iz bakterij in agarozna elektroforeza

VEKTORJI

→ molekule, ki prenašajo tujo informacijo v gostiteljske celice

Po izvoru delimo vektorje na:

- **plazmide** in iz njih izvedene vektorje
- bakteriofag λ in iz njega izvedene vektorje
- nitaste fage in iz njih izvedene vektorje

Po namenu uporabe so vektorji:

- klonirni**
- ekspresijski** (citoplazemski, periplazemski, sekrecijski)

VEKTORJI

•**Klonirni vektorji** se v celici razmnožujejo ter s tem ustvarjajo kopije lastne in vključene DNA.

Klonirni vektor mora imeti:

- zaporedje, ki omogoča razmnoževanje v gostiteljski celici (zaporedje ori)
- klonirno mesto za vnos želenega fragmenta
- zapis za selekcijski marker

•**Ekspresijski vektor** mora poleg treh zgoraj naštetih imeti še:

- promotor
- zaporedje Shine-Dalgarno (RBS) mesto kamor se veže RNA polimeraza
- terminatorsko regijo (kjer RNA preneha prepisovati)
- lahko ima še posebne lastnosti: operatorske regije, fuzijske partnerje

VEKTORJI

Kategorije vektorjev:

- **plazmidi:** sprejmejo 0,1 kb -10 kb tuje DNA
- **bakteriofagi** = fagi: do 8 kb - 20 kb tuje DNA
- **kozmidii, fagmidi, fozmidi:** do 35-50 kb tuje DNA
- **umetni kromosomi kvasovk (YAC):** 100 kb - 1000 kb tuje DNA
- **bakterijski umetni kromosomi (BAC):** 75 kb -300 kb tuje DNA

Za izbor vektorja je odločilna dolžina fragmenta, ki ga želimo klonirati.

PLAZMIDI

Plazmid je krožna izvenkromosomska DNA, ki se v bakterijski celici samostojno podvojuje

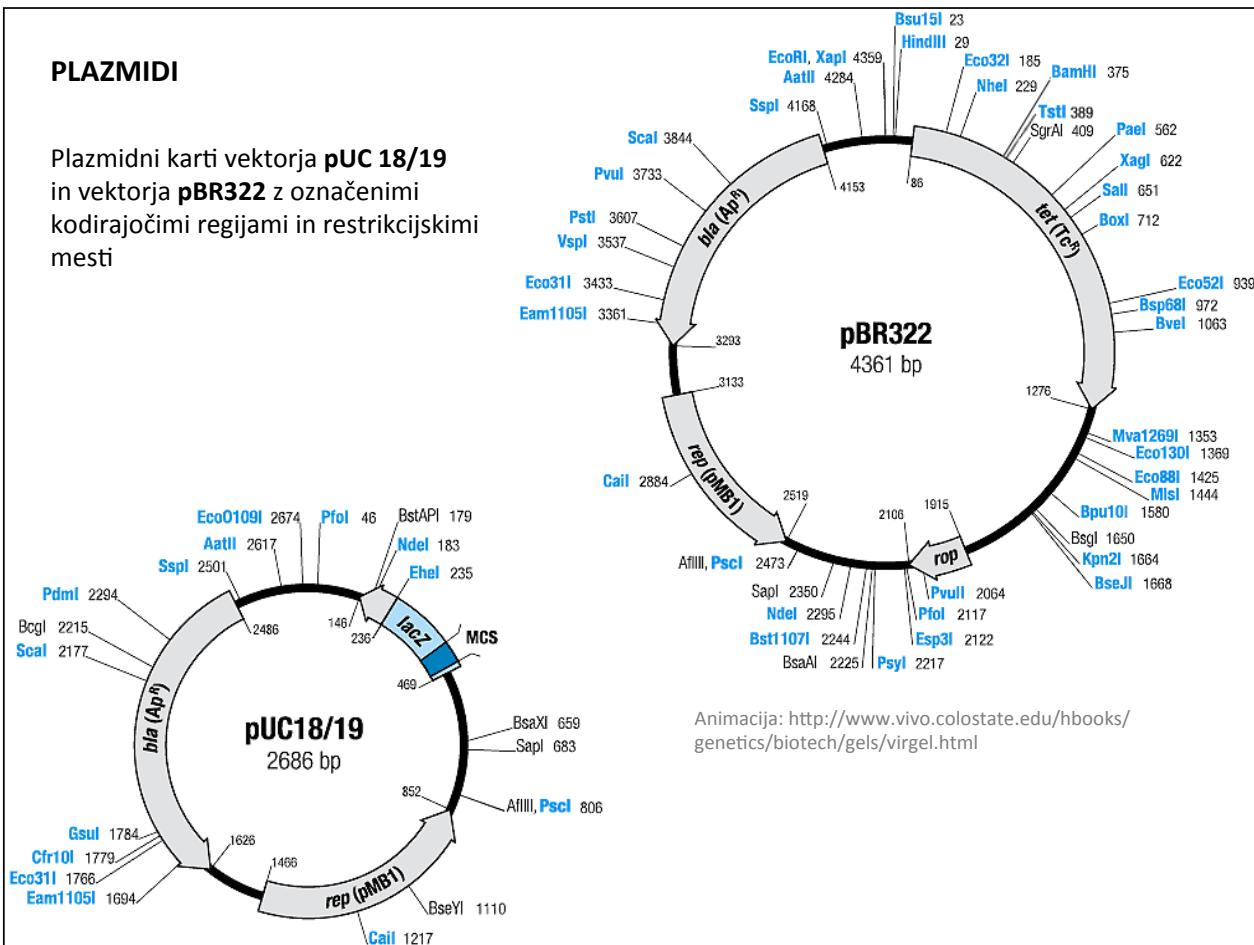
•**Naravni plazmidi** so lahko dolgi do >200 kb in so integracijski ali neintegracijski. Skoraj vsi so krožni, kot dsDNA. Pogosto omogočajo biosintezo antibiotikov, enterotoksinov ali kolicinov, odpornost proti antibiotikom, razgradnjo ksenobiotikov.

•**Laboratorijski plazmidi** so neintegracijski, večinoma z zapisom za odpornost proti vsaj enemu antibiotiku (ampicilinu, tetraciklinu, kanamicinu...) in so razmerno majhni. Pogosto uporabljeni klonirni plazmidi so v bakterijskih celicah v velikem številu kopij.

Plazmidna karta je grafična ponazoritev značilnih lastnosti plazmida.

PLAZMIDI

Plazmidni karti vektorja **pUC 18/19** in vektorja **pBR322** z označenimi kodirajočimi regijami in restriktijskimi mesti

IZOLACIJA PLAZMIDOV

1. Ločitev celic od gojišča

2. Razbijanje (liza) celic

2. a Alkalna liza

Glavni komponenti sta NaDS in NaOH.

Prvi raztopi lipidni dvosloj in denaturira proteine, drugi pa denaturira nukleinske kisline. Po nevtralizaciji se plazmidna DNA renaturira, kromosomska pa obori.

2.b Encimska liza

Glavni komponenti sta Lizocim in Triton X-100. Prvi razgraja peptidoglikansko celično steno, drugi pa razaplja lipidni dvosloj.

3. Obarjanje plazmidne DNA

4. Razapljanje plazmidne DNA

ENCIMI V TEHNOLOGIJI REKOMBINANTNE DNA

Standardni encimi v tehnologiji rDNA so:

- restriktaze**: rezanje dsDNA na mestih s palindromnim zaporedjem
- ligaze**: povezovanje fragmentov DNA s fosfodiestrsko vezjo
- polimeraze**: podaljševanje verige na osnovi matrice
- Rnaze**

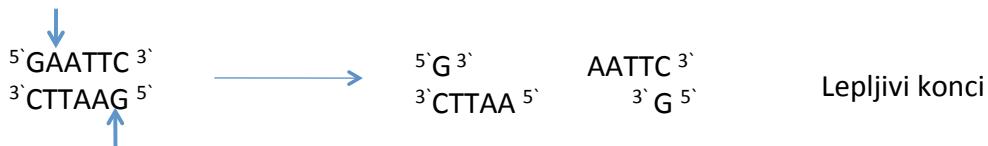
Redkeje uporabljamo tudi:

- fosfataze (odcep končnega fosfata z DNA)
- polinukleotid-kinaze (vezava fosfata; npr. pri radioaktivnem označevanju)
- reverzne transkriptaze
- eksonukleaze (postopno odcepljanje nukleotidov s konca verige)
- metilaze (dodajanje Met- na DNA)

RESTRIKTAZE

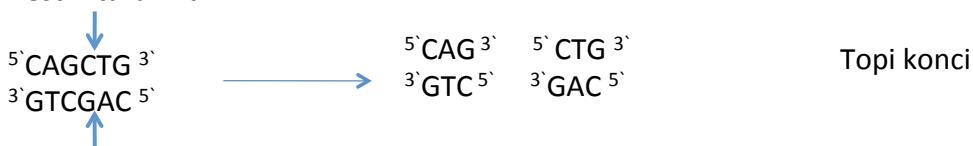
Restriktaze prepozna palindromno zaporedje 4, 6, 8, ali več nukleotidov; daljša ko je prepoznavna regija, redkeje reže neko dolgo tarčno DNA.

Restriktaza EcoRI

Animacija: http://www.wehi.edu.au/education/wehitv/restriction_enzyme_ecor1/

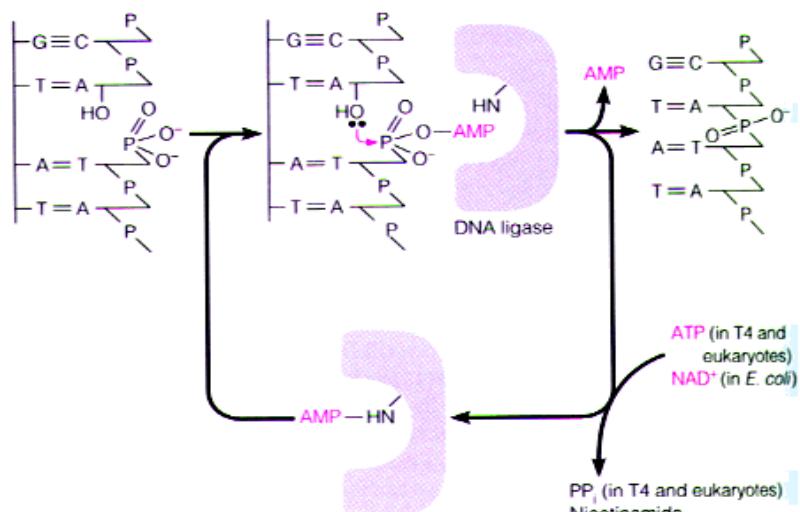
Restriktaza PvuII

LIGAZE

DNA-ligaze povezujejo fragmente DNA med seboj: **prosti 5'-fosfat povežejo s prosto sosednjo 3' -OH skupino.**

ligaze so od ATP (T4) ali NAD⁺ (*E. coli*) –odvisne

Animacija: <http://www.dnalc.org/view/15487-DNA-ligation-3D-animation-with-no-audio.html>

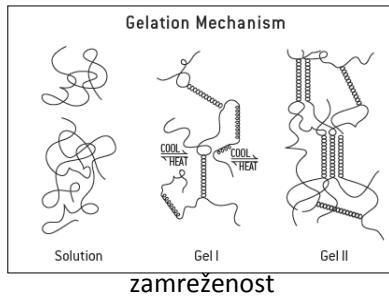
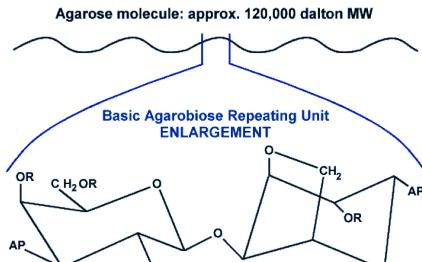
ELEKTROFOREZNE METODE

AGAROZNA GELSKA ELEKTROFOREZA:

Lastnosti agaroze

agarosa: polisaharid iz rdečih alg (*Gracilaria, Gelidium*):

$1,3\text{-}\beta\text{-D-galaktopiranosa} + 1,4\text{-3,6-anhidro-}\alpha\text{-L-galaktopiranosa} = \text{agarobioza}$
agarobioza polimerizira v dolge verige s povpr. M ~120.000 (400 enot)

Koncentracija določa območje ločevanja - tabele (odvisno od čistosti agaroze); običajna agarosa: 0,5 % - 2 % delovna koncentracija (ločuje v območju 150 bp - 25.000 bp).

gel	območje ločevanja (linearna dsDNA)
0,5 %	25 kb do 1,0 kb
0,7 %	12 kb do 0,8 kb
1,0 %	10 kb do 0,5 kb
1,2 %	7 kb do 0,4 kb
1,5 %	3 kb do 0,2 kb

ELEKTROFOREZNE METODE

AGAROZNA GELSKA ELEKTROFOREZA:

Pufrski sistem za ločevanje DNA:

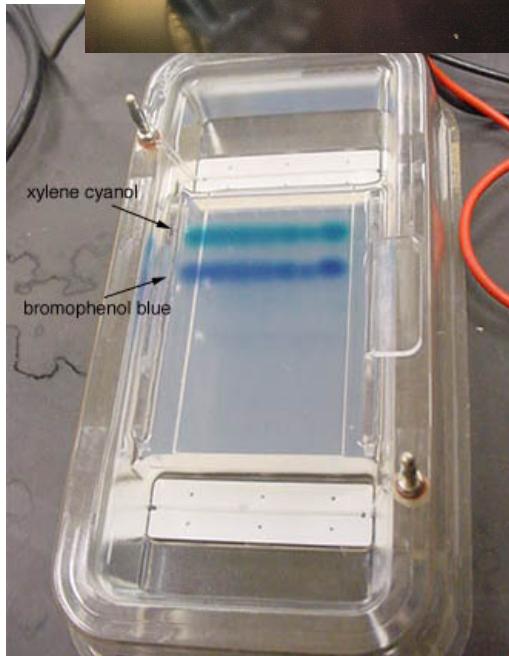
- AGE: TAE (Tris-acetat-EDTA)

Izvedba AGE

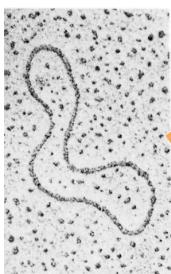
- agarozo segrejemo v elektroforeznem pufru, da se stali
- nekoliko ohladimo, nalijemo v model, kjer polimerizira
- vzorcu DNA dodamo nanašalni pufer, ki vsebuje tudi obtežilno substanco (glicerol, saharozo ali fikol) in markerska barvila (1 ali več), npr. bromfenolmodro, ksilencianol
- gel mora biti potopljen
- nanesemo vzorce
- 5-8 V/cm; za >10 kb 1-2 V/cm

Načini za izolacijo DNA iz gela: gelaze, vezava na nosilce, ekstrakcija,...

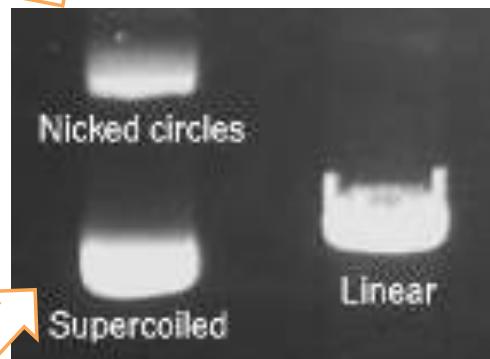
Animacija: <http://learn.genetics.utah.edu/content/labs/gel/>

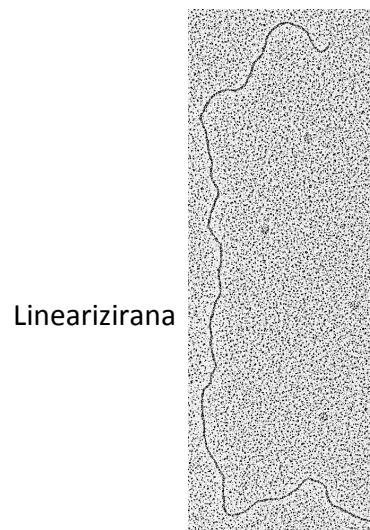
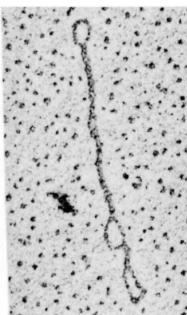
ELEKTROFOREZNE METODE AGAROZNA GELSKA ELEKTROFOREZA:

Krožna sproščena

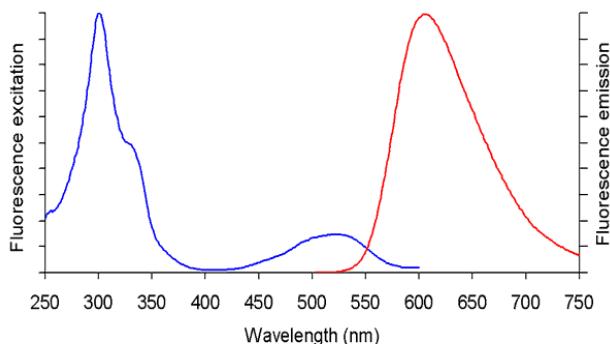
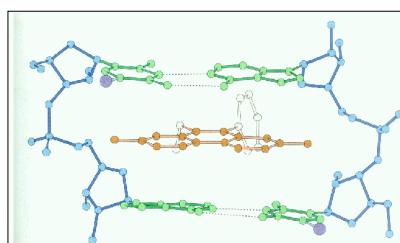
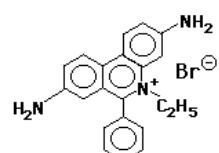
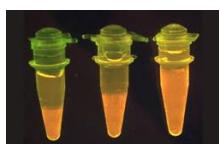
Dodatno zvita

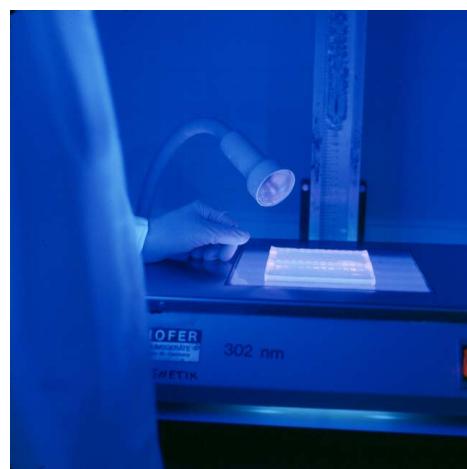
Linearizirana

ELEKTROFOREZNE METODE DETEKCIJA NUKLEINSKIH KISLIN V GELU:

- etidijev bromid: >5 ng DNA (302 nm/590 nm)

Etidijev bromid absorbuje pri 302nm in emitira pri 590nm

fluoresc. barvila in UV so mutagena sredstva

ELEKTROFOREZNE METODE SISTEMI ZA ANALIZO:

